

www.tydeniky.cz

METROPOL

darothore
www.darothore.cz

Grafické a DTP studio • Vyřezávaná grafika • Velkoformátový tisk a laminace
Mobilní reklama • Venkovní reklama • Plachty a bannery
Kovovýroba • Termotransfer a reklamní textil • Reklama na vozech MHD
Eventové akce • Visual Tower • Roll Up, Světelné fotorámy

At' žije naše zlatá Bára!

Obrovskou radost všem svým příznivcům, blízkým, ale i občanům České republiky udělala ve čtvrtek 9. srpna večer oštěpařka Bára Špotáková. Opět se usadila na pomyslném trůnu a za suverénní výkon 69,55 metrů získala druhou zlatou olympijskou medaili.

Soupeřky na ni neměly, stříbrná Němka Christina Obergfölllová se olympijské vítězce přiblížila jen na necelých čtyři a půl metru. „Přes den jsem si na obhajobu z Pekingu ani netroufla pomyslet, ty myšlenky jsem zaháněla“, řekla po skončení soutěže šťastná Bára. Neměla to lehké, protože si uvědomovala, že se to po celou dobu přípravy od ní jaksi očekávalo. Zvítězila jednou, tak proč ne podruhé, možná potřetí... Závěr olympijské soutěže si už mohla užívat. Bez stresu a s pohodovým výrazem. Když největší soupeřka Obergfölllová odhodila svůj poslední pokus, bylo jasné, že Báru Špotákovou už nikdo o druhé zlato nepřipraví. Slavit začala po svém závěrečném hodu s přešlapem.

I když tribuny na stadionu po desáté večer britského času značně prořídly, užila si olympijská vítězka oslavy naplno. Fanoušky potkávala na každém kroku. Pokud je podle Bolta obhajoba zlata nezbytnou podmínkou vstupu mezi legendy, pak do tohoto světového prestižního klubu právem vstoupila jedenatřicetiletá reprezentantka České republiky Bára Špotáková!

Noční oslava v Českém domě v Londýně hodinu po půlnoci byla sice krátká, ale o to srdečnější. Hosté, kteří se tam na počest Bary sešli, by dali dohromady celkem šestnáct zlatých olympijských medailí. Sedminásobná olympijská vítězka Věra Čáslavská, Bářin trenér Jan Železný a další. Všichni skandovali: „At' žije Bára!“ A oštěpařka, ještě s připíchnutým závodním číslem 1544 na zádech, dojatě děkovala: „Postavili jste kolem mě zeď, aby mě nikdo nepřehodil. Všem vám moc děkuju. Poděkování si zaslouží všichni fanoušci na stadionu. Najednou vypluly na povrch ostrůvky českých vlajek, jsme tak malá země a mě přijelo podpořit tolik lidí, bylo to nádherné.“

Přes pokročilou dobu se slavilo i doma, v České republice. A právem. Tvrdá příprava se oštěpařce vyplatila. Blahopřejeme a děkujeme, zlatá Báro!

Text: **Metropol**, foto: **ČTK**

V sektoru za rozběžištěm objala přítel Lukáše, který ji doprovází na všechny velké soutěže a hold vzdala svému trenérovi. Jan Železný tak ke svým vlastním třem zlatým závodnickým medailím přidal její zásluhou i první trenérskou. I on byl šťastný a spokojený, což dával najevo lehkým úsměvem a pokynutím hlavou. „Jsem hrozně rád, že to tak dopadlo, zaslouží si to, byla nejlepší!“, prohlásil hrdě.

Medailové roky Barbory Špotákové

- 2006 ME Göteborg, stříbro (65,64 m)
- 2007 MS Ósaka, zlato (67,07 m)
- 2008 OH Peking, zlato (71,42 m)
- 2009 MS Berlín, stříbro (66,42 m)
- 2010 ME Barcelona, bronz (65,36 m)
- 2011 MS Tegu, stříbro (71,58 m)
- 2012 OH Londýn, zlato (69,55 m)

PŘEKÁŽKA JE JEN SLOVO
SLEDUJ MĚ V LONDÝNĚ
A UVIDÍŠ SÁM

JIRÍ JEŽEK,
paralympijský vítěz
v dráhové a silniční cyklistice

Letní paralympijské hry 2012
CZECH TEAM PARALYMPIC

Český paralympijský tým děkuje partnerům
Generální partneři

RWE The energy to lead

ŠKODA

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY

ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT

Česká pošta

NUTREND

SD Severočeské doly

Cargo

ČESKÁ TELEVIZE

Radiožurnál Český rozhlas 1

ČESKÝ METROPOL

MARK BBDO

premier sports management · marketing · production

Otec české hymny a miláček národa Josef Kajetán Tyl

slavní rodáci

Kdo by neznal slova – Kde domov můj, kde domov můj, která uvádějí českou hymnu, jež patří mezi nejkrásnější na světě. Jejím duchovním otcem a autorem je rodák z Kutné Hory Josef Kajetán Tyl. Narodil se 4. února 1808.

Jeho otec Jiří, který byl v úředních záznamech psán také jako Tille, Tylli nebo Týl, byl hudebníkem u 28. pěšího pluku, matka Barbora byla dcerou mlynáře Ignáce Králíka, vzali se 15. listopadu 1807. Otec odešel od vojska v roce 1809 a pracoval jako krejčí. Josef Kajetán vystudoval staroměstské gymnázium v Praze, roku 1827 odešel pokračovat ve studiu na gymnázium do Hradce Králové, kde se seznámil s Václavem Klimentem Klicperou.

Po ukončení gymnázia odešel studovat Filosofickou fakultu UK do Prahy. Studium ale nedokončil. Stal se členem Hilmarovy kočovné společnosti, kde se blíže seznámil s Magdalenou Forchheimovou, herečkou a operní zpěvačkou, se kterou se v roce 1839 oženil. Po dvou letech působení u této společnosti se vrátil do Prahy. Tam také získal místo účetního ve vojenské kancelá-

ři 28. pěšího pluku, kde pracoval až do roku 1842. Ve volném čase se dále věnoval divadlu a novinářství. Od roku 1833 prakticky vedl redakci časopisu Jindy a nyní, tento časopis se po roce 1834 změnil na Květy. Dále vydával časopis Vlastimil a v letech 1846–1849 ještě Pražského Posla. Roku 1849 se pokusil založit noviny pro vesnice – Selské noviny, ale tento pokus brzy ztroskotal. V roce 1833, společně s Karlem Slavojem Amerlingem, F. Dittrichem, skupinou literátů z okruhu Květů V. Filipkem, F. Hejnišem, Karlem Hynkem Máchou, založil Kajetánské divadlo, které hrálo na pražské Malé Straně v domě pana Arbeita. Bylo zaměřeno na vzdělanější vrstvy obyvatelstva a během své čtyřleté existence se zde konalo 25 představení převážně domácích dramatiků. Zásadním zlomem v jeho životě byl 21. prosinec 1834, kdy byla na scé-

ně Stavovského divadla uvedena jeho slavná hra Fidlovačka, kde poprvé poprvé zazněla píseň Kde domov můj.

Pak nastal vrchol jeho kariéry, kdy byly vydány všechny jeho spisy, dostal cenu Maticy české a zlatý prsten za literaturu, byl nazýván miláčkem českého národa. V této době působil také jako organizátor českého kulturního života. Roku 1848 se angažoval také politicky, byl členem Svatováclavského výboru, Slovanského sjezdu a účastnil se založení Slovanské Lípy.

Byl zvolen poslancem do říšského sněmu. Aby uživil početnou rodinu, snažil se úřadům zavděčit oslavnými texty na mocnáře – v roce 1853 například napsal oslavné dikuvzdání za nezdařený atentát na Františka Josefa I. Nic mu to však nepomohlo a dluhy nadále narůstaly.

Stavovské divadlo v Praze.

Interiér Stavovského divadla.

V této době si udělal spoustu nepřátel a byl propuštěn z divadla. Poté odešel k Zollnerově kočovné společnosti, těžce onemocněl a nakonec zemřel v Plzni v úplné bídě. Cílem jeho tvorby bylo vytvořit české drama. Nejprve hry pouze překládal, ale pak je začal i psát. I kdyby ve svém životě neudělal a nenapsal nic jiného, jeho Fidlovačka, aneb žádný hněv a žádná rvačka, se stala fenoménem. A dokonce po této hře je dnes pojmenováno i pražské divadlo a hra se stále hraje v mnoha českých divadlech.

Text: René Kekely, foto: archiv

MUDr. Vladimír Pavelka: Receptem na kvalitní stáří je kvalitní dětství

rozhovor

O umění a úspěších našich lékařů se často hovoří i na mezinárodní úrovni. Přispívá k tomu také propracovaný systém celoživotní výuky, o který pečuje Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ). O své zkušenosti z tohoto oboru se s Metropolem podělil jeho ředitel MUDr. Vladimír Pavelka.

Jaký význam přikládáte celoživotnímu vzdělávání v medicíně?

Systém postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví je skutečně velmi propracovaný a na první pohled se může zdát i komplikovaný. Vzdělávat se je povinností všech zdravotníků a náš institut není specializován jen na vzdělávání lékařů, ale i farmaceutů a dalších nelékařských profesí. Výkon praxe každého zdravotnického profesionála znamená každodenní poměřování znalostí, dovedností, zkušeností se stavem každého jednotlivého pacienta. Je mnoho podobných případů nemoci, ale nejsou nikdy dva stejné, totožné. Samotné vzdělávání pak není jen předávání znalostí, ale i těch zkušeností. Na konci celého procesu samozřejmě stojí užitek pro pacienta, který má šanci být léčen v souladu s nejnovějšími poznatky medicíny.

Jaký očekáváte další vývoj?

V posledních letech dochází k převratným změnám v celém systému postgraduálního vzdělávání v důsledku pří-
způsobení evropskému právu a zvyklostem. Důležité je však sledovat prohlubování specializace v jednotlivých oborech a vznik nových základních oborů. V budoucnu lze očekávat větší potřebu mezioborového vzdělávání,

či svým způsobem integrujícího. Velký rozvoj zaznamenaly nelékařské obory, a to nejen ty tradiční, ale i nově vznikající, namátkou můžeme jmenovat biomedicínské inženýrství. Tématem doby je zvyšování kompetencí sester, které sleduje požadavek na vysokoškolské vzdělání v tomto oboru. Na rozvoji celého systému vzdělávání zdravotnických pracovníků se podílí více partnerů. Kromě ministerstva, které plní úkoly legislativní, jsou to především odborné společnosti a profesní organizace. V tomto roce přešla část postgraduálního vzdělávání do resortu školství, lékařské fakulty převzaly přípravu na atestace

v základních oborech s výjimkou všeobecného lékařství a stomatology.

Původem jste Jihočechem. Jak hodnotíte úroveň zdravotnictví ve vašem kraji?

Jižní Čechy jsou výjimečné svým správním uspořádáním a také historií svých nemocnic. Již v minulosti se zde neplytvalo budováním nemocničních kapacit a postupně zde vzniklo sedm center, uspořádaných do tvaru jakéhosi květu. Nemocnice v Českých Budějovicích se stala přirozeným krajským spádovým centrem, které je schopno poskytovat péči na velmi vysoké úrovni a také velmi efektivně. Je jen minimum výkonů,

například transplantace, za kterými musí Jihočeši mimo náš kraj. Záchraná služba je perfektně materiálně vybavená a pracují v ní zkušení a kvalifikovaní záchranáři. Nelze opomenout ani ambulantní péči.

Co by mu ještě prospělo?

Funguje zde například velmi dobrá koordinace v oborech, jako je traumatologie či kardiologie. Pokračování a do jisté míry i institucionalizace takové spolupráce a její rozšíření na jiné obory by možná přineslo další pozitivní efekty. Určitě by bylo užitečné zvýšení kontaktů se zahraničím, zkušenosti získaných v cizině není nikdy dost.

Se zdravotnictvím úzce souvisí sociální služby. Jaký máte názor na novou reformu?

Volání po propojení zdravotních a sociálních služeb trvá již mnoho let. Můžeme pozorovat, že pacienti se stejným postižením, se stejnou chorobou, jednou leží v domově pro seniory, podruhé v nemocnici, anebo na svém lůžku doma. Nemá to žádné opodstatnění, je to spíše dílem náhody. Vznik nového typu služby by pochopitelně měl největší přínos pro pacienty, rozhodně by přinesl nějaké finanční úspory, které by bylo možno vrátit zpět do systému. Zdá se však, že naše společnost na takovou změnu není ještě připravena.

Populace stárne. Máte recept na kvalitní stáří?

Kvalitní dětství! Stravovací a pohybové zvyklosti se skutečně zakládají již v dětství, ostatně jako celá životní správa. Jsem si vědom, že genetické založení má v rozvoji civilizačních chorob značný význam, ale to není důvod k výmluvám. Naopak, každý kdo si je vědom nějaké rodinné zátěže, by měl snahu po zdravém způsobu života ještě znásobit. K prodloužení délky života u nás došlo díky dostupnosti nejmodernějších způsobů léčby kupříkladu srdečních onemocnění, kde také patříme k evropské špičce v počtu zásahů na věnčitých tepnách. Alarmující je zvyšující se výskyt diabetu! A to nemluvíme o zhubných novotvarech. Rozhodně nemůžeme být spokojeni s přístupem české společnosti k problematice životního stylu a k problematice prevence. Recept samozřejmě existuje, ale je na každém z nás, jestli ho použije. (met)

Projekty v sociální oblasti v období 2009 až 2012

Sociální služby pro seniory

Ve Středočeském kraji stejně jako v celé ČR je nedostatek míst v domovech pro seniory. Z minulého období zůstala tato kapacita v kraji zanedbána. Péče o seniory se stala zásadní prioritou sociálně-demokratického vedení kraje. V uplynulých třech letech se zvýšila kapacita zejména pobytových sociálních služeb pro seniory, kdy došlo k navýšení o 336 lůžek a dalších 200 míst je schváleno v plánu investic. Jednalo se zejména o vybudování zcela nových kapacit formou výstavby či přístavby.

V posledním období se rozšiřuje terénní pečovatelská služba poskytovaná příspěvkovými organizacemi kraje, a to především do vesnických oblastí, kde tato služba citelně chybí. Například Domov Kytín poskytuje tuto službu v okruhu 30 km. Jde zejména o nabídku dovozu obědů, úklidu, denní hygieny apod. Celkově se starají o 30 klientů. Vznikla také nabídka nových typů sociálních služeb. Jedná se o denní a týdenní stacionáře pro seniory.

Nové Domovy seniorů a přístavby

Výstavba

Domov seniorů TGM v Berouně

Domov V Zahradách Zdice

Přístavba

Domov seniorů Nové Strašecí

Plánovaná dostavba Domova seniorů v Uhlířských Janovicích (160 míst)

Domov Na Zátíší Rakovník (40 míst)

Domov seniorů Beroun říjen 2010

Domov seniorů Beroun leden 2012

Domov seniorů Nové Strašecí březen 2011

Domov seniorů Nové Strašecí duben 2012

Domov seniorů Zdice květen 2011

Domov seniorů Zdice březen 2012

Nové typy sociálních služeb

Nové pečovatelské služby

Zdice

Jenštejn

Jankov

Nový denní a týdenní stacionář

Domov pod Lipami Smečno

Zdice

Beroun, Vlašim a Benešov (v přípravě)

Psí terapie

V domově pro osoby se zdravotním postižením v Milovicích používají na terapeutickou práci psy. Jedná se o tzv. canisterapii, která v Domově Mladá probíhá už tři roky. Jedná se zejména o použití techniky polohování, kdy nepohyblivý klient leží spolu se psem, vnímá jeho dech, dotýká se kůže – což stimuluje nervová zakončení, zlepšuje motorické schopnosti klienta a navozuje psychickou pohodu. Na snímku s pacientem radní pro sociální oblast **Zuzana Jentschke Stöcklová**.

Sociální služby pro osoby se zdravotním postižením

Z Regionálního operačního programu Střední Čechy (ROP NUTS II) bylo uskutečněno 10 projektů na nákup a úpravu nemovitostí pro služby chráněného bydlení s celkovou kapacitou 98 míst. Jde o službu podporující soběstačnost a vedoucí k rozvoji dovedností osob se zdravotním postižením. Jeden projekt byl také zaměřen na výstavbu sociálně-terapeutické dílny Zahrada se 48 místy. Díky dotacím se například Domov Iváň, který se specializuje na osoby se zdravotním postižením, dočkal bezbariérových úprav. Na těchto projektech se Středočeský kraj podílí částkou 16,5 mil. Kč. Zbylé finanční prostředky byly poskytnuty prostřednictvím ROP NUTS II.

Dalším projektem, na kterém se Středočeský kraj finančně podílí částkou 650 tis. Kč, byl „Euroklíč Střední Čechy“. Středočeský kraj byl jedním z iniciátorů a prvním aktivním partnerem Národní Rady osob se zdravotním postižením ČR, která tento projekt realizovala. Projekt Euroklíč má za cíl zajistit osobám se sníženou schopností pohybu a orientace rychlou a důstojnou dostupnost veřejných sociálních a technických kompenzačních zařízení tím, že budou tato zařízení osazena jednotným „eurozámkem“ a cílové skupině osob se sníženou schopností pohybu a orientace jsou distribuovány univerzální „euroklíče“.

Alzheimer centrum Nové Strašecí

Středočeský kraj od roku 2008 do roku 2011 investoval do sociální oblasti 768 milionů korun.

Další informace z kraje na: www.kr-stredocesky.cz

Největší závod je život sám

Počátkem září se uskuteční slavnostní premiéra dokumentárního filmu *Váňa* s podtitulem *Největší závod je život sám*.

Režisér Jakub Wagner v něm zachytil život slavného žokeje Josefa Váni, několikanásobného vítěze Velké Pardubické. Film divákům nabízí jedinečnou příležitost nahlédnout do zákulisí atraktivního dostihového sportu, chovatelství a tréninku koní. Do světa velkých peněz a obdivuhodných sportovních výkonů. Film sleduje Josefa Váňu při práci, při neustálém cestování po Čechách i zahraničí a v kontrastu k tomu přináší portrét obyčejného, každodenního

života člověka a koně. „*Za dobu, kdy probíhalo natáčení, jsem s koňmi urazil 160 000 kilometrů po všech možných závodistištích v Čechách, Itálii (Merano, Pisa, Benátky), Německu (Baden Baden, Hamburk), Francii (Deauville). Také jsem se dostal do míst, kam už jsem nevěřil, že se ještě vrátím. Třeba na Praděd, kde jsem potkal kamarády z Horské služby,*“ říká Josef Váňa, který 20. října 2012 oslaví šedesátiny. S dosavadními osmi triumfy v legendárním dostihu a s mnoha dalšími jezdeckými a trenérskými úspěchy je bezesporu největší osobností českého dostihového sportu. Film o nezdolném sportovci a osobnosti evropského formátu Josefu Váňovi „*Váňa*“ natáčeli režisér Jakub Wagner a kameraman Viktor Smutný. Producentem filmu je Kryštof Šafer, Bull Film, koproducentem Česká televize.

Text: Šárka Jansová, foto: 2media.cz

Houska se letos oblékla do trikolóry

V sobotu 4. srpna se na hradě Houska na Českolipsku uskutečnil 14. ročník benefičního koncertu „*Noc s hvězdami*“ na hradě Houska 2012, tentokrát s tématem Česko – Slovensko. Nešlo však o souboj, ale o přátelské setkání, které smazalo hraniční čáru. Metropol byl tradičním mediálním partnerem akce.

Ačkoli koncert na hlavním nádvoří začínal od 18 hodin, hodinu předtím bylo vyprodáno. Na letošní ročník, kterému přálo letní počasí, dorazilo tolik návštěvníků, že se někteří na koncert nedostali. Nevešli se do hlediště! Letošní Česko – Slovenské setkání moderovali opět Markéta Mayerová a Slávek Boura, tentokrát oděni do národních krojů. Za hosty ze Slovenska zazpívala Sisa Sklovská, která předvedla blýskavou róbu v barvách vlajky, neskutečnou atmosféru navodila „paní zpěvačka“ Jana Kociánová i dívkami milovaný sympáček Martin Harich. Se svým hitem Dažd potěšil Peter Cmorik a Thomas Puska-

ler předvedl kromě zpěvu i dokonale vysportované tělo. Ze sedadel pak lidé doslova zvedlo pop-operní mužské, pěvecké trio LA GIOIA, úspěšné též v soutěži Česko-Slovensko má hlas. České barvy hájil zmužnělý David Deyl, stálý Martin France, trochu rozmazlený Miloš Novotný, věčně mladý Jarek Šimek, zamilovaný Martin Chodúr doprovázený přítelkyní. Příjemně překvapily i blondýnky Zuzana Nová a Marta Vančová, jako vždy nezklamala krásná Monika Absolonová a nekonečné ovace sklídila zaslouženě Petra Janů. Svým vystoupením folklórního tanečku pobavil Chichi Tornádo a se špetkou nestár-

noucího humoru dorazil i Felix Holzmann alias David Šír a Miroslav Reil. Večer pak pod širým nebem moderoval Vlasta Věbr a zahrály kapely Kroký Michala Davida, Elán revival, Angles a překvapili The Travelers. Ti odcházeli z pódia za hlasitého skandování až dlouho po půlnoci. Všichni účinkující zpívali na živo a předem se vzdali honoráře. Rekordní výtežek 135 410 Kč poputuje stejně jako každý rok na rekonstrukci hradu. Jeden z nejstálejších letních festivalů skončil a pořadatel koncertu Martin France má se svojí Martin Production zase o čem přemýšlet...

Text: Šárka Jansová
Foto: Andrea Vernerová

Děčín má mistra světa

Jakub Rulík, který se věnuje jízdě na jednokolce, slavil velký úspěch. Na mistrovství světa v italském Brixenu si dojel pro 1. místo v závodě muži downhill, a to jak ve věkové kategorii mužů 19 – 29 let, tak i v celkovém pořadí v rámci dvou stovek účastníků. „*Letošní trasa byla extrémně náročná a dlouhá, prudké sjezdy na vyschlém terénu s velkým prachem. Při závodě musel několikrát zasahovat vrtulník záchranné služby,*“ popisuje své dojmy teprve devatenáctiletý závodník z Děčína, který by chtěl zároveň najít vhodného sponzora pro podporu svých aktivit. (od dop.)

Jitka Molavcová ráda plave, sbírá houby a těší diváky

Zpěvačka a herečka Jitka Molavcová, která účinkuje už 43 let v Divadle Semafor, pokřtila na konci července víno s vlastní etiketou. Všechny kolem okouzila novým, letním sestřihem.

■ **Jitko, ten účes vás nejen omladí, ale dodá vám i šmrncovní výraz v obličejí. Čím to, že jste se dala na „zkracování“?**
Sama nevím, kde se ten nápad ve mně zrodil. Z něčeho nic jsem sebrala odvahu a svoje delší vlasy nechala takhle ostříhat na krátko. Možná to ale bude tím, že jsou prázdniny a já moc ráda plavu. A kratší vlasy přeče jen lépe uschnou a při plavání se nepletou.

■ **Kde nejraději plavete?**
V podstatě kdekoli, kde je voda.

■ **A nemáte strach z našich rybníků a varování před jedovatými slanicemi?**
No vidíte, právě v rybnících zrovna neplavu. Vlastní bazén nemám, ale když jedu na zájezd po naší republice a bazén je tam k dispozici, jdu si zaplavat. Vodní hladinu ale jen tak nečechrám, kdepak, opravdu plavu, jak se má a hlavu mám při tom pod vodou. Nový sestřih je proto velmi praktický. Plavání je můj velký koníček a neodradí mě od něj ani zima. Plavala jsem už i při minus 15 stupních. Vodoléčba mi pomáhá.

■ **Zatím máme ještě léto. Co ráda děláte, když se letní čas překlóní do své druhé části a blíží se pomalu k podzimu?**
Chodím do lesa na houby. Moc ráda je sbírat a někdy je mi jich až líto. Kolikrát tam jsou v mechu tak pěkně naaranžované, nebo pěkně schované v křovíčku. Působí jako umělecká díla. Ty houby jsou tak nádherné, že je v tom lese nakonec nechám.

■ **A co pak uděláte s těmi houbami, které vás neobměkčí a odnese si je v košíku domů?**
Skončí na talíři! Ve smaženici, v polévce nebo v houbové omáčce. Pokrm z hub mi chutnají, ale jejich hledání a sbírání mě baví víc, než jejich konzumace.

■ **Který kraj jste si v naší republice nejvíce oblíbila? Kam ráda jezdíte?**
Mám ráda Středočeský kraj kolem Karlštejna, tam je opravdu nádherné. Líbí se mi ale i na Vysočině, krásná příroda je i kolem Poličky či Opocna. Právě v Opocně mě zaujal nádherný Mariánský kostelíček.

■ **Jste věřící?**
Ano. Věřím v dobro. Proto mám ráda pohádky, kde dobro vítězí nad zlem. Škoda, že se toho dobra chudák člověk mnohdy ani nedočká.

■ **Prý máte letos na podzim hodně napilno a čeká vás v Divadle Semafor hodně premiér...**
To je pravda. Od září do konce roku v Divadle Semafor proběhne celkem pět premiér. V září začínáme hudební komedií „*Kam se poděla Valérie*“, jejíž předpremiéra proběhla již v červnu a byla velice úspěšná. V říjnu nás čekají premiéry hned dvě. Reality show „*Laura a Oliver*“. S Jiřím Suchým a se mnou bude účinkovat mladá talentovaná zpěvačka Karolína Gudasová. V této trojici uskutečneme hudební představení, na které se moc těším. Zkoušeli jsme už i v červenci. Další říjnová premiéra se jmenuje „*Včera večer poštu ranní*“, zazní zde pís-

Jitka Molavcová

Narodila se 17. března 1950 v Praze. Vystudovala střední průmyslovou školu grafickou. Je držitelkou ceny Thálie za roli Dolly Leviové v muzikálu *Hello, Dolly!* Zahrála si ve filmu *Hvězda padá vzhůru*, *Amadeus*, *Jonáš a Melicharová*, v televizních pohádkách *Taneček přes dvě pekla*, *Královna koloběžka*, *Návštěvníci*. Zahrála si i na prknech Národního divadla v představení *Dobře placená procházka*. Píše pohádky pro děti a moderuje televizní *Kouzelnou školku*. Hraje na několik hudebních nástrojů (kytara, saxofon atd.).

ničky o pohlednicích, dopisech, dokonce o listonošově brašně a pan Jiří Suchý se bude probírat korespondencí významných osobností. V listopadu se pak bude konat velká premiéra hry s názvem „*Blaničtí rytíři* a krásavice Lída“ a v prosinci nás čeká premiéra čtyřicetiminutové opery s názvem „*Betlém*“ a k tomu i oblíbený vánoční koncert. Zazní při něm nejznámější vánoční písničky Divadla Semafor. Diváci se tedy mají na co těšit a my se zase těšíme na ně.

■ **Zdá se, že se rozhodně pracovně nenuďte ...**
Přesně tak. Jiří Suchý je pilný a stále píše a píše nové texty a já se je učím a učím.

■ **Dnes jsme v Mount Steaku na pražském Smíchově pokřtili víno s vaší etiketou, na které jste i vyobrazená. Jaký je váš vztah k vínu?**
Narodila jsem se v pivovaru a tak někdy dávám přednost pivečku. Stejně tak ale s chutí ochutnám kvalitní, lehčí, sušší víno. Nejradši mám obyčejnou vodu s citrónem, nebo kakao.

■ **Vybaví se vám nějaké období, když se vám to podařilo s alkoholem maličko přehnat?**
Možná ještě za studii. Snad při maturitě, ale nikdy to nebylo tak dramatické. Mám záklopku. Navíc pohled na ovíněnou ženu není zrovna moc příjemný.

■ **Co byste si v současnosti nejvíce přála?**
Nepřeji si nic víc, než abychom byli zdraví a aby se diváci těšili na naše představení plná hudby, humoru a poezie.

Text: Šárka Jansová
Foto: Petr Brodecký

Vážení a milí čtenáři a příznivci Metropolu, zdravím vás všechny, ty, kteří jste už během prázdnin načerpali nové síly, i ty, kteří se teprve na dovolenou chystáte. Máme za sebou Letní olympijské hry, za dvěma paralympiády, a tak bych dnešní krátké zamyšlení ráda věnovala radosti z pohybu a úsilí přemoci sama sebe. Pohyb je každému zdravému jedinci od narození vlastní a k tomu je veskrze zdravý. Je nutný pro to, aby se naše tělo správně vyvíjelo a fungovaly všechny vnitřní procesy. Platí to nejen o dětech, teenage-

rech či amatérských a vrcholových sportovcích, ale i o nás, kteří už máme mláď, jak se říká, dávno za sebou. Viděno zvenčí, jak například píše zahraniční novinář Benjamin Kuras, jsme národ pohodářů, a je to na většinu z nás vidět. Pořád se nám dobře daří, soudě podle toho, jak vypadáme. Nechci se nikoho dotknout, ale statistiky říkají, že více než polovina Čechů, Moravanů i Slezanů má nadváhu (platí to ale v celé Evropě i Spojených státech). S tím se pojí řada takzvaných civilizačních chorob jako je obezita, cukrovka, kardiovaskulární a cévní nemoci. Ty pak

pacienty nutí omezit pohyb a jsme v začarovaném kruhu. Jak z něho ven? Nečekejme pomoc od lékařů, dietologů a dalších odborníků. Poradit si musíme umět sami. Sebelepší snahy zvenčí nás ke zdravé životosprávě ani k aktivnímu pohybu nedonutí, pokud nebudeme chtít z vlastní vůle překonat pohodlnost a ubrat tělu přebytké kilogramy. Jak moudře říká ředitel Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví MUDr. Vladimír Pavelka, recept na život v plné svěžesti existuje: Kvalitní stáří rovná se kvalitní dětství. Pokud jsme

to my, dospělí, u sebe propásli, myslíme na svoje potomky. Správné zvyklosti životosprávy včetně pravidelného pohybu se zakládají už v dětství a genetické založení má v rozvoji každého jedince značný význam. Příkladem nám mohou být právě paralympici, kteří přes nepřízeň osudu překonávají sami sebe a zaslouží naše uznání a obdiv. Léto plné pohybu a krásných zážitků vám za celý tým tvůrců dnešního vydání přeje
Ladislava Richterová
šéfredaktorka, richterova@tydeniky.cz

Za romantikou, výstavami i sportem do zámku Napajedla

típ na výlet

Chcete prožít romantickou chvíli s příchutí dobrodružství? Pak neváhejte navštívit zámek Napajedla nedaleko Zlína. Nabízí prohlídky interiéru, výstavy, zajímavé akce, noční strašení, stylové ubytování a pohostění v zámecké restauraci.

Zámek Napajedla byl po dlouhá léta zcela uzavřen a nikdy nebyl přístupný veřejnosti. Od roku 2008 se postupně rekonstruuje a otevírá pro návštěvníky. Kromě řady aktivit, jako jsou prohlídky historických sálů, cestopisná výstava Afrika cestovatele Rudolfa Švařička či jedinečná výstava Filmové žně, která mapuje film 30. a 40. let 20. století, disponuje i ubytováním v nádherných stylových zámeckých pokojích. Ty mají názvy Odvaha, Vitalita nebo Radost. Prostory historického sídla jsou vhodné i pro organizování svateb, rodinných oslav nebo firemních akcí. Pro gurmány i laiky pořádá Moravský kulinařský institut, který v zámku sídlí, kurzy vaření. Konají se většinou v podvečerních hodinách. Všechny aktuální kurzy najdete na www.mokul.cz.

V zámeckém parku můžete trénovat vaše od-paly na místním golf driving range, jenž se nachází přímo v zahradě. Uvnitř budovy funguje také trenažér Full Swing s nejnovějšími verzemi software E6 a LS3, sídlí zde také golfový klub J. A. Bati. Kromě klasických zámeckých prohlídek se pořádají v průběhu léta každý čtvrtek ve 20.00 a ve 21.00 hodin hrané prohlídky. V loňském roce zámek v průběhu těchto prohlídek „navštívila“ rodina Baťů, letos můžete shlédnout příběh Mayerlingké tragédie, který ztvárnili napajedelští divadelníci pod vedením Miroslavy Havalové. „Dojemné a krásné, úplně mi běhal mráz po zádech,“ prohlásila jedna návštěvnice noční prohlídky. „Možná i tak jednoduše by šlo charakterizovat příběh lásky korunního prince rakous-

Od roku 2008 se zámek postupně rekonstruuje a otevírá pro návštěvníky.

kého trůnu Rudolfa – syna známé Sissy, jenž zastřelil mladičkou milenkou Mary Vetserovou a poté sám sebe. Podle císaře však za vším stojí něco ještě mnohem horšího,“ řekla manažerka zámku Petra Psotková s tím, že více uvidíte přímo při hrané noční prohlídce. K příjemné atmosféře na zámku Napajedla přispívá i zámecká zahrádka, kde se návštěvníci mohou občerstvit domácími delikatesami. Zámek Napajedla najdete přímo v obci Napajedla kousek od batovského Zlína. Nedaleko zámku můžete také vyplout lodí po Batově kanále nebo se projet po cyklostezce na kole podél řeky Moravy. Pokud máte rádi prvorepublikové české filmy, je zámek Napajedla

místem pro vás. O prázdninách totiž v zámku probíhají komentované promítání pěti starých českých filmů.

Zámek Napajedla je otevřen od středy do neděle od 10 do 22 hodin. Prohlídky zámku se konají od 10 do 16 hodin. Výstavy jsou otevřeny od 10 do 18 hodin, kavárna a restaurace v tyto dny od 10 do 22 hodin (v neděli do 18 hodin), golf denně, zámecké ubytování neomezeně. Více na www.zameknapajedla.cz, www.jabatagolfclub.cz.

Text: Šárka Jansová, foto: Archiv Petry Psotkové

Ubytovat se můžete v nádherných stylových zámeckých pokojích.

Pohled do restaurace.

Zábavně-naučný park Mirakulum se otevře v Milovicích v září

Nová země plná her, zábavy, stromů, zvířat a dětské fantazie právě vyrůstá na ploše 7 hektarů v Milovicích nad Labem. Již zraje září se zde malým i velkým otevře jedinečný zábavně-naučný park Mirakulum, který našel inspiraci v tom nejlepším ze světových parků i v nejtajnějších dětských přáních.

Herní atrakce pro děti všech věkových kategorií, velkolepý a výjimečný hrad, kontaktní zoo s mini oslíky, venkovní amfiteátr, grilování pod širým nebem nebo lanové centrum zasazené do malebné přírodní scenérie jistě ocení nejen nejmenší návštěvníci, ale i dospělí. Na území, kde se ještě před pár lety rozprostíral nevzhledný komplex a rumišťe po vojenském prostoru, tak vyrostl areál s množstvím zábavních atrakcí sli-

bující aktivitu, hry i odpočinek, ale i prostor pro lesní pedagogiku. Mirakulum – pohádková země zábavy a poznání – myslí ve své náplni na děti od nejútlejšího věku do patnácti let. Pro děti i jejich rodiče jsou připraveny jak aktivní, tak odpočinkové zóny. Kouzelný hrad s katakombami, obří pískoviště nebo hledání cest z přírodního bludiště se postarají o dokonalé rozptýlení i podnětí dětské fantazie. Pohádkové či kultur-

ní chvíle bude možné strávit v divadle nebo při koncertě v kamenném amfiteátru, nejrůznější atrakce zasílákají na vzrušující prohánění. Mi-

rakulum s radostí splní jakékoliv přání a nabídne pestrý i různorodý živý program – hlavně o víkendech. Fascinující území nedaleko Prahy, jež je

snadno dostupné autem či vlakem, budou moci malí i velcí dobývat už od začátku letošního září. Iniciátorem a provozovatelem parku Mirakulum je společnost TR Antoš s.r.o., která má letité zkušenosti v oblasti zábavních parků a hřišť v Česku i zahraničí. Originální milovický projekt volnočasového areálu v kombinaci s chystanou naučnou lesní stezkou je u nás unikátem svého druhu a dá se očekávat, že osloví návštěvníky z blízkého i širšího okolí. (od dop.) Další informace na <http://www.facebook.com/ParkMirakulum> či www.mirakulum.cz. Vstupné do konce letošní sezony je 100Kč za osobu.